

[Kaj Andresen.]

Det er der vist heller ikke nogen, der har ønsket. Men er det ikke nødvendigt, når én eller to grundejere kan standse gennemførelse af en byplan, den rationelle løsning af byudvikling, som vi ønsker gennem byplanlovgivning? Når én eller to grundejere kan standse den, er det så unødvendigt og urimeligt at anvende ekspropriation?

Må jeg sige om boligfonden, at det er rigtigt nok, at midler fra frigørelsesafgiften kan gå ind under en eller anden form til de formål, vi her taler om, men med 12 års henstand vil det jo være lidt længe, inden den stigningstakt, som der er behov for, kan ses på boligfonden.

Må jeg sige til hr. Sigsgaard, der nævnte spørgsmålet om udleje af arealer, at jeg ved ikke af, at der er lagt nogen hindringer i vejen. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at så vidt jeg ved — vi har haft mange sager i boligministeriet — har Københavns kommune i årevis afhændet jord på lejevilkår til boligselskaber og andre, der skulle bygge.

Endelig til justitsministeren: jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod ministerens svar på spørgsmålet om at frasælge jord, men hvis det er rigtigt, at man af et areal på f. eks. 100.000 m² stykkevis kan sælge 5.000 m² ad gangen, uden at tilbudspligten bliver effektiv, så er der jo ikke vældig meget ved den tilbudspligt.

Den fg. indenrigsminister (Thestrup): Jeg kan kun bekræfte, at det er således, at det areal, der sælges, skal være på 6.000 m² eller derover. Hvis det skulle vise sig, at det benyttes til omgåelse af loven, er det klart, at så blive man nødt til at spekulere nærmere på, hvordan dette kan undgås.

Sigsgaard: Hr. Kaj Andresen oplyste nu, at bl. a. Københavns kommune har udlejet jord i årevis, og det har hr. Kaj Andresen ret i. Københavns kommune har udlejet jord, men det blev bremset af hr. Kaj Andresen, så vidt jeg erindrer, af regeringen. Man satte ind over for Københavns kommune — og jeg tror, det var Gladsaxe kommune, eller var det Brøndbyernes kommune, der også var inde på at leje jorden ud — og sagde: nu må I holde op, i hvert fald med den væsentligste del af den ud-

lejningsvirksomhed, indtil vi har nedsat et udvalg, der skal undersøge, om det er juridisk holdbart. Så var der jo ikke noget at gøre. Regeringen nedsatte et udvalg, og efter pres fra kommunerne lovede regeringen, at det skulle blive et hurtigt arbejdende udvalg. Jeg ved ikke, om hr. Kaj Andresen kan huske, hvornår det blev nedsat, men en 3-4-5 år siden er det i hvert fald. Det blev sagt, det skulle være et hurtigt arbejdende udvalg, og i dag får vi at vide af den nuværende minister, at det udvalg stadig væk sidder, stadig væk — jeg vil ikke sige arbejder, for det kan jo ikke have arbejdet. Selvfølgelig kan det problem klares på ½ år eller et par måneder, hvis det skulle være. Man har simpelt hen syltet sagen, og det har både den daværende og den nuværende regering gjort. I mellemtiden bliver kommunerne nødt til at sælge jorden, selv om de havde vilje til at leje den ud og derved gøre deres til, at spekulationen blev forhindret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tilbudspligt.

Valgt blev: *Poul Schlüter, Asger Jensen, Stetter, H. C. Toft, Ib Thyregod, Henry Christensen, Hauch, Bernhard Barunsgaard, Amtoft, Skovmand, Kaj Andresen, Ove Hansen, Hans Hækkerup, Kampmann, K. Axel Nielsen, Chr. Thomsen og Gert Petersen.*